

Billedet her er taget i 1965, da cigarsorteren Henning Jensen netop var valgt ind i Horsens Byråd. Arbejdet med cigarerne levede nemlig tid til, at man kunne diskutere politik. I baggrunden ses skrátobakafde-lingen, hvor galleriet i dag har til huse.

En del år efter, at Henning Jensens gamle arbejdsplads Tobaksfabrikken Petersen & Sørensen lukkede, var han med til igen at skabe liv i bygningerne, da han som borgmester i Horsens underskrev lejekontrakten med Horsens Bibliotek i Tobaksgården.

17 år med cigarerne

Henning Jensen arbejdede og snakkede politik i Tobaksgården

Tekst: Birte Kongshaug
Foto: Lene Sørensen

HORSENS - Når det nu skulle være andet end tobak i Tobaksgården, er det godt, at det blev et kulturcenter. Det passer på tobaksarbejdernes lyse sind og engagement.

Sådan siger tidligere borgmester i Horsens og nuværende amtsrådsmedlem, Henning Jensen, der i dag giver sit bidrag i Folkebladets artikelserie »Her har jeg arbejdet«.

Det er 43 år siden, at den dengang 15 år gamle Henning Jensen gik gennem porten i Smedegade for at søge job som kontorbud på den velestimerede tobaks-

fabrik Petersen & Sørensen i Horsens.

- Dengang var der 300 ansatte, og det var den største af de tre store tobaksfabrikker i Horsens.

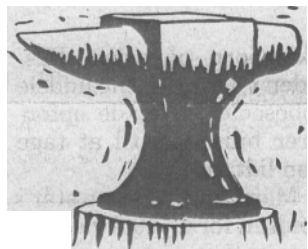
- De andre var Poul Petersens Tobaksfabrik og Esperanto, og ved siden af disse var der jo en række enkeltmands-virksomheder, som lavede tobak. Til sammen gjorde de Horsens til en kendt tobaksby, fortæller Henning Jensen.

Fire år i lære

Efter en tid som kontorbud fik han mulighed for at komme i lære som cigarsorterer. Fire år tog læretiden, men så kunne han også sortere cigarer i 16 forskellige nuancer.

- Det var et lidt underligt fag, som udelukkende var kosmetisk, men de inkarnerede cigarrygere ville jo have, at cigarerne så helt ens ud.

- Derfor skulle de sorteres i farver. Nogle var lyse,

HER HAR JEG ARBEJDET

andre matte, rødlige, grålige - ingen dæksblade er ens, og når vi lagde cigarerne i kasser, lå de i fire lag, som hver for sig var afstemt i farverne.

- Fejlfarverne blev solgt billigere, men de smagte lige så godt, mindes Henning Jensen, der aldrig selv fik glæde af den håndfuld gratis cigarer, som en gang om ugen fulgte med jobbet på fabrikken.

Jeg var en dårlig reklame, for jeg har aldrig røget.

Tid til politik

Arbejdet med at sortere cigarerne levede tid til at en snak med kollegerne, og det var ofte politik; som var det varme emne.

- Tobaksarbejderne var meget fagstolte og engagerede, og på fabrikken var der plads til, at vi arbejdere gik ind i både det fag- og kommunalpolitiske.

- Jeg hørte aldrig et ondt ord, men blev altid bakket op, da jeg i 1965 kom i Horsens Byråd for Socialdemokratiet og seks år senere stillede op og blev valgt til Folketinget, fortæller Henning Jensen.

Valget til Folketinget bragte en ende på arbejdet på tobaksfabrikken, som allerede dengang var ved at mærke konkurrencen fra teknologien og udlandet.

- Stoltheden i faget gjorde sit til, at maskinerne alt for let overtog både cigarmagerens og cigarsorterens arbejde, og i dag er det helt slut.

- Nogle få steder laves der stadig cigarer med hænderne, men de er jo næsten ikke til at betale sig til, og jeg tror slet ikke, at der længere sorteres cigarer.

- I dag bliver de pudret, så de ser ens ud, og maskinerne sørger for det hele.

To år efter Henning Jensen forlod tobaksfabrikken Petersen & Sørensen for at arbejde i Folketinget, lukkede fabrikken, og i flere år stod bygningerne tomme.

Pudsigt nok blev det Henning Jensen, der igen var med til at skabe liv på stedet, da han som borgmester i Horsens underskrev lejekontrakten, som flyttede Horsens Bibliotek ind i de lokaler, hvor han mange år tidligere havde sorteret cigarerne.